

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Tomana a sudcov JUDr. Jozefa Kanderu a JUDr. Pavla Farkaša na neverejnom zasadnutí konanom dňa 11. júna 2008, v Bratislave v trestnej veci proti obžalovanému **Ing. V. V.**, pre pokus trestného činu vraždy podľa § 8 ods. 1, § 219 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, o sťažnosti obžalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 12. mája 2008, sp. zn. 1 T 19/99, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obžalovaného **Ing. V. V. sa z a m i e t a .**

O d o v o d n e n i e :

Rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 5. februára 2003, sp. zn. 1 T 19/99, v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 15. júna 2005, sp. zn. 4 To 41/03, bol **Ing. V. V.** uznaný vinným zo spáchania pokusu trestného činu vraždy podľa § 8 ods. 1 k § 219 ods. 1 Tr. zák. a pre pokračujúci trestný čin podvodu podľa § 250 ods.1, ods. 4 Tr. zák. účinného do 31. augusta 1999, ako aj pre trestný čin krivého obvinenia podľa § 174 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe ako je to uvedené v častiach I a II (v bodoch 1/ - 8/) výrokovej časti vyššie citovaného rozsudku najvyššieho súdu.

Za to mu bol podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 35 ods. 1 Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere jedenásť rokov so zaradením pre výkon trestu do III. nápravno-výchovnej skupiny (§ 39a ods. 2 písm. c/ Tr. por.). Súčasne mu bol podľa § 55 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. uložený aj trest prepadnutia veci

a to pištole ČZ vzor 83, kal. 7,65 mm a 87 kusov nábojov toho istého kalibru a bolo rozhodnuté aj o náhrade škody.

Hlavné pojednávanie na Krajskom súde v Trenčíne ako aj odvolacie konanie na Najvyššom súde Slovenskej republiky bolo v zmysle § 302 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 vykonané ako konanie proti ušlému.

V nadväznosti na to obžalovaný Ing. V. na základe medzinárodného zatykača vydaného Krajským súdom v Trenčíne bol dňa 1. júna 2006 zadržaný políciou v Českej republike a následne vzatý do predbežnej väzby. Na základe Európskeho zatýkacieho rozkazu vydaného Krajským súdom v Trenčíne dňa 28. júna 2006 bol potom opakovane vzatý do predbežnej väzby.

Krajský súd v Brne uznesením zo dňa 24. septembra 2007, sp. zn. 1 Nt 218/2006, v spojení s uznesením Vrchného súdu v Olomouci zo dňa 14. februára 2008, sp. zn. 2 To 125/2007, bol obžalovaný Ing. V. vydaný na výkon trestu odňatia slobody na Slovensko, s podmienkou, že Slovenská republika poskytne tomuto možnosť požiadať o obnovu konania a umožní mu prítomnosť na súdnom konaní. Súčasne bolo rozhodnuté, že predbežná väzba sa premenila na väzbu extradičnú.

Na základe uvedených rozhodnutí justičných orgánov Českej republiky bol menovaný dňa 5. marca 2008 vydaný na výkon trestu odňatia slobody.

Následne uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 12. mája 2008, sp. zn. 1 T 19/99, podľa § 495 ods. 4 písm. b/ Tr. por. bol odsudzujúci rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 5. februára 2003, sp. zn. 1 T 19/99, v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 15. júna 2005, sp. zn. 4 To 41/03, zrušený v celom rozsahu (v bode I/) a podľa toho istého ustanovenia Trestného poriadku, ustanovenia § 72 ods. 2 Tr. por. z dôvodov ustanovenia § 71 ods. 2 písm. a/ Tr. por. bol Ing. V. V. vzatý do výkonu väzby s tým, že väzba začína dňom jeho prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody (v bode II/).

Proti tomuto uzneseniu v časti II. podal obvinený v zákonnej lehote sťažnosť. Na jej odôvodnenie v písomnom podaní zo dňa 27. mája 2008 (doručeného najvyššiemu súdu dňa 3. júna 2008) uviedol, že rozhodnutie o väzbe považuje za nezákonné, pretože krajský súd mal konať s poukazom na ustanovenia § 564 ods. 4 Tr. por. podľa Trestného poriadku účinného do 1. januára 2006.

Má za to, že po jeho eskortovaní na Slovensko mal súd konať bezprostredne po jeho príchode a nemal byť zaradený do výkonu trestu odňatia slobody. Namietal tiež postup, ktorým nebol z výkonu trestu fakticky prepustený, ale bol len v rámci budovy Nápravno-výchovného ústavu Leopoldov premiestnený do iného objektu na výkon väzby.

V ďalšej časti obvinený dôvodil, že pobyt na území členského štátu Európskej únie nemôže zakladať dôvody útekovej väzby. Jeho pobyt v Českej republike, kde je daňovým rezidentom a kde má svoju rodinu, bol legálny a s poukazom na všetky tieto skutočnosti navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie v bode II/ zrušil a prepustil ho na slobodu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podanej sťažnosti obžalovaného Ing. V. V. podľa § 192 ods.1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že prvostupňový súd rozhodol v predmetnej veci správne a v súlade so zákonom.

Najvyšší súd zistil, že pri rozhodnutí o väzbe obvineného boli dodržané všetky formálno-procesné podmienky a rovnako aj z vecného hľadiska krajský súd správne konštatoval existenciu dôvodov väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por.

Krajský súd v Trenčíne správne konal a rozhodol podľa Trestného poriadku účinného od 1. januára 2006 (zákona č. 301/2005 Z.z.), nakoľko prechodné ustanovenie § 564 ods. 4 Tr. por. sa vzťahuje len na veci právoplatne neskončené (vo veciach, v ktorých bola podaná obžaloba na prvostupňový súd pred 1. januárom 2006). V predmetnom prípade sa jedná o rozhodnutie po vykonaní extradície za účelom dodania odsúdeného do výkonu trestu odňatia slobody po jeho právoplatnom odsúdení. V danej súvislosti treba navyše zdôrazniť, že zákonná

úprava procesného postupu sa ustanovením § 495 Tr. por., účinným od 1. januára 2006 nezmenila, a teda procesný postup podľa Trestného poriadku účinného do 1. januára 2006 (podľa § 388 Tr. por.) by bol v danom prípade identický.

Rovnako aj ďalší procesný postup krajského súdu, keď po zrušení odsudzujúcich rozsudkov (vzhľadom na vyjadrenie námietky obvineného) súčasne rozhodol o jeho väzbe, bol správny a plne v súlade so zákonom. Ustanovenie § 495 ods. 4 písm. b/ Tr. por. upravuje špeciálnu formu „obnovy“ konania v súvislosti s uplatnenou výhradou, pričom sa jedná o konanie z úradnej povinnosti.

Námietka sťažovateľa v tom smere, že najprv mal byť prepustený z výkonu trestu a až potom v osobitnom konaní malo byť rozhodované o jeho väzbe, resp. že súd mal konať hneď, bez toho aby bol zaradený do výkonu trestu odňatia slobody, možno hodnotiť len ako subjektívny názor obžalovaného, ktorý nemá žiadnu oporu v zákone, a preto nebolo možné tieto námietky akceptovať.

Obvinený bol vydaný z Českej republiky na Slovensko na základe Európskeho zatýkacieho rozkazu za účelom dodania do výkonu trestu odňatia slobody, ktorý bol nariadený predsedom senátu najvyššieho súdu zo dňa 15. júna 2005, na základe odsudzujúcich rozsudkov Krajského súdu v Trenčíne a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Preto jeho zaradenie do výkonu trestu odňatia slobody a až následné rozhodovanie v zmysle § 495 Tr. por. bolo plne legitímne.

K predmetnej veci je potrebné uviesť, že dôvody väzby u obvineného v zmysle § 71 ods. 2 písm. a/ Tr. por., tak ako na to poukázal krajský súd, dané sú. Doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú, že skutky, pre ktoré je trestné stíhanie vedené boli spáchané, majú znaky vyššie špecifikovaných trestných činov, pričom existuje dôvodné podozrenie, že tieto skutky spáchal obžalovaný Ing. V. V. .

Z relevantného spisového materiálu vyplýva, že obvinený sa zdržiaval mimo adresy svojho trvalého bydliska, napriek tomu, že mal vedomosť o tom, že na území Slovenskej republiky je proti nemu vedené trestné stíhanie. Pretože sa vyhýbal trestnému konaniu pobytom v cudzine, prvostupňové i odvolacie konanie muselo byť

vykonané podľa § 302 až 306 Tr. por. účinného do 1. januára 2006, ako konanie proti ušlému.

Z uvedeného vyplýva, že doposiaľ získané poznatky týkajúce sa osoby obvineného, ako aj okolnosti prípadu sú tými konkrétnymi skutočnosťami, ktoré odôvodňujú dôvodnú obavu, že obžalovaný v prípade prepustenia na slobodu ujde alebo sa bude skrývať, aby sa vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu.

Vzhľadom na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky nepovažoval sťažnosť obžalovaného Ing. V. V. za dôvodnú, a preto ju podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave, 11. júna 2008

JUDr. Pavol T o m a n , v.r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Pavol Farkaš

Za správnosť vyhotovenia: